RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 233.922 van 25 februari 2016
in de zaak A. 216.690/VII-39.454.

In zake : de VZW HERENHOF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsestenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het enig verzoekschrift, ingediend op 12 augustus 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het besluit van de administrateur-generaal van 26 juni 2015 tot de goedkeuring, wijziging of afwijzing van erkenningkalenders voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Janina Vandebroeck, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Yasmine Vuylsteke, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij besluit van 24 april 2015 bepaalt de Vlaamse regering het maximaal aantal te erkennen woongelegenheden voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf in het kader van de erkenningskalender.

3.2. De verzoekende partij wenst in het kader van ouderenzorg bijkomende woongelegenheden in een woonzorgcentrum te realiseren. Zij dient een erkenningskalender in voor de erkenning van 60 woongelegenheden voor het 3e en 4e kwartaal van het jaar 2017.

3.3. Op 29 april 2015 neemt de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid vier beslissingen: een besluit tot bepaling van de erkenningskalender voor het woonzorgcentrum De Bleuk te Herk-de-Stad, een besluit tot afwijzing van de erkenningskalender voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf, een besluit tot bepaling van de erkenningskalender voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf en een besluit tot bepaling van de erkenningskalender voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf waarbij in een derde artikel wordt bepaald dat de voorafgaande vergunning en de bijhorende erkenningskalender van rechtswege vervallen als binnen drie jaar na de datum van de voorafgaande vergunning niet het bewijs werd geleverd dat een stedenbouwkundige vergunning werd verkregen of aangevraagd.

3.4. De verzoekende partij dient hiertegen bezwaar in bij het Agentschap Zorg en Gezondheid. Er wordt eveneens een beroep tot nietigverklaring en een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging ingediend bij de Raad van State (gekend onder het nummer G/A 216.242/VII-39.427).

3.5. Bij besluit van de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid van 26 juni 2015 worden de hogervermelde besluiten van 29 april 2015 ingetrokken. Op dezelfde datum neemt de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid een nieuw besluit tot goedkeuring, wijziging of afwijzing van erkenningskalenders voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf.

Dit is de bestreden beslissing.

3.6. Op 23 juli 2015 diende de verzoekende partij overeenkomstig artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 2013 betreffende de voorafgaande vergunning voor centra voor kortverblijf en woonzorgcentra en tot wijziging van de regels betreffende de voorafgaande

vergunning en de erkenning van die centra (hierna: besluit van 20 december 2013) een bezwaarschrift in tegen dat besluit.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunten van de partijen

4. De verzoekende partij zet uiteen dat het bestreden besluit ook tot gevolg heeft dat zij voor 2018 evenmin een erkenningskalender zal toegewezen krijgen. Het bestreden besluit mag geenszins onaantastbaar worden te haren opzichte en dient in al zijn onderdelen te worden aangevochten. Ter terechtzitting maakt haar raadsman gewag van een beslissing, gewezen na bestuurlijk beroep, welke echter niet wordt neergelegd.

5. De verwerende partij zet in de nota in essentie uiteen dat het beroep tot schorsing en nietigverklaring onontvankelijk is bij gebrek aan een definitief karakter van de bestreden beslissing.

Enkel in laatste administratieve aanleg genomen beslissingen zijn vatbaar voor een beroep bij de Raad van State. Over de bezwaren die de verzoekende partij heeft ingediend werd nog geen beslissing genomen zodat er thans nog geen in laatste administratieve aanleg genomen beslissing voorligt die vatbaar is voor een beroep bij de Raad van State.

Als de verzoekende partij, middels haar bezwaar, verkrijgt wat zij beoogt, of anderszins een oplossing krijgt aangereikt waar zij genoegen mee neemt, heeft zij geen belang bij een betwisting als de voorliggende.

Beoordeling

6. Artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 2013 voorziet in een georganiseerd administratief beroep:

"De initiatiefnemer kan tot dertig kalenderdagen vanaf de dag na de ontvangst van de beslissing, vermeld in artikel 4, derde of vierde lid, of het voornemen, vermeld in artikel 10, eerste lid, 2°, tegen die beslissing of dat voornemen met een aangetekende brief een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij het agentschap. In dat bezwaarschrift kan hij verzoeken om gehoord te worden. Na die termijn wordt er onweerlegbaar vermoed dat de initiatiefnemer het voornemen aanvaardt en wordt het voornemen van rechtswege geacht de definitieve beslissing te zijn.

Het bezwaarschrift wordt behandeld en over het bezwaarschrift wordt beslist conform de regels die zijn vastgesteld bij of ter uitvoering van hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers".

Beslissingen waartegen een georganiseerd administratief beroep openstaat, zijn niet vatbaar voor een annulatieberoep. Alleen tegen een in laatste aanleg genomen beslissing kan een vernietigingsberoep worden ingesteld. Vermits de in de huidige procedure bestreden beslissing geen in laatste aanleg genomen beslissingen is, is het annulatieberoep niet ontvankelijk.

Gelet op de devolutieve werking van het georganiseerd bestuurlijk beroep wordt in beginsel de volledige beslissingsbevoegdheid overgedragen naar de beroepsinstantie. Dit houdt in dat de zaak in beginsel in zijn geheel wordt onderworpen aan het oordeel van het beroepsorgaan. Indien zou worden afgeweken van dit principe en er sprake zou zijn van beperking van de devolutieve kracht van het beroep tot bepaalde afsplitsbare gedeelten van de beslissing dan zou dit beletten dat de functie van het beroep zijn volle uitwerking zou krijgen. Indien de beroepsinstantie te dezen de bestreden beslissing enkel zou beoordelen in de mate deze betrekking heeft op de projecten van de verzoekende partij dan zou het bezwaar geen nut hebben aangezien dan enkel kan worden vastgesteld dat alle erkenningskalenders reeds zijn toegekend en het beroepsorgaan danig in zijn beoordelingsvrijheid beperkt zou zijn. Ongeacht de argumenten van de verzoekende partij zou het beroepsorgaan dan volledig gebonden zijn door de initiële beslissing.

Het beroep is niet ontvankelijk.

7. Het beroep tot nietigverklaring moet worden verworpen. Dienvolgens moet de vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, eveneens worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijfentwintig februari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys, kamer voorzitter,

bijgestaan door

Bart Tettelin, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Eric Brewaeys**